

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คำว่า “มีความรัก และไม่มีความรัก” เป็นของหนทางครอบครัวนี้ ความรักของลูกเวลานี้ มีไว้สำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** ลูกสามารถให้ชื่ออะไรอีกชื่อหนึ่งกับการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้?
- คำตอบ:** การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้คือการจารึกแสงบุญแห่งความรัก ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักมีกลิ่นเหม็นของการติดกักอยู่ในรูปและนามของใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาตาโมประทານ ผู้ที่รักพ่อผู้เดียวจะเฝ้าแต่ให้ท่านความรู้นี้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายใดเลย
- เพลง:** เวลานี้ได้ผ่านพ้นไป....

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และก็เป็นการจารึกแสงบุญแห่งความรักด้วย ผู้คนไปในการจารึกแสงบุญเหล่านั้น พวกเขาไปในการจารึกแสงบุญต่อสิ่งสร้าง มีสิ่งสร้างที่หลากหลาย ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง เวลาที่ลูกรู้จักพ่อผู้สร้าง ลูกต้องไม่เข้ามาสู่การหยุดนิ่งในการจดจำระลึกถึงของลูกที่มีต่อพ่อนั้น ลูกได้พบการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแล้ว สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงหรือการจารึกแสงบุญแห่งความรัก ผู้ที่มีความรักมากกว่าจะคงอยู่ในการจารึกแสงบุญนี้อย่างดีมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจารึกแสงบุญนี้ด้วยความรักมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น พระเจ้าชีวาพูด บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง และบางคนมีสติปัญญาที่ความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ รู้ว่าขณะนี้คือเวลาของการทำลายล้าง บทตอนเดียวกันของกิตะนั้นขณะนี้กำลังแสดงออกมา บาบ่าได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกิตะของศรีกฤษณะและกิตะของตรีมูรติชีวา เวลานี้ใครคือพระเจ้าของกิตะ? คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด,ชีวา คำว่า “ชีวา” ต้องไม่เขียนไว้เพียงคำเดียว เพราะมีหลายคนที่มีชื่อว่า “ชีวา” ดังนั้นเมื่อลูกเขียนคำว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” ท่านจึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่สูงสุด ไม่มีใครอื่นจะเรียกตัวเองว่า “พ่อสูงสุด” ชั้นยาสีพูดถึงพวกเขาเองว่า “ซีโวม” (นั่นคือชีวา) พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ ส่วนหนึ่งที่ว่า “มีความรักและไม่มีความรัก” นำมาใช้กับหนทางครอบครัวนี้ สติปัญญาของลูกบางคนมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ของคนอื่น ๆ สติปัญญาไม่มีความรัก เป็นเช่นนั้นในบรรดาลูกเช่นกัน ผู้ที่มีความรักต่อพ่อจะคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ใดนอกจากพ่อ พวกเขาพูดกับชีพบบา “بابา นั่นเป็นผู้ช่วยของท่าน และเป็นของท่านเท่านั้น” ไม่มีเรื่องของบราห์มาในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณผู้ที่รักชีพบบาจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะยังคงทำงานรับใช้กับชีพบบาต่อไป เมื่อพวกเขาไม่มีความรักใดเลยนั้นก็หมายความว่า พวกเขาไม่มีความรัก(ทางจิตวิญญาณ) สติปัญญาที่ไม่มีความรักจะนำไปสู่การทำลายล้าง ผู้ที่รักพ่อจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะช่วยเหลือในงานรับใช้มากกว่าความรักของพวกเขา เนื่องจากผู้คนอื่นไม่มีการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่มีความรัก ดังนั้นพวกเขาก็มีความรักสำหรับชีวิตที่มีร่างกาย ผู้คนให้ของที่ระลึกแก่ผู้อื่นเพื่อที่ตนเองจะได้รับการจดจำโดยพวกเขา พวกเขาได้รับการจดจำอย่างแน่นอน เวลาที่พ่อกำลังให้ของขวัญของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ด้วยความรู้นี้ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของลูก ลูกให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและดังนั้นลูกมีสติปัญญาที่ความรัก ลูกรู้ว่าباب่าได้มาเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน และลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของท่านด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนี้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักจะมีชัยชนะ ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงใดๆ ไม่มีสติปัญญาที่ความรัก ถ้าลูกมีความรักต่อพ่อลูกจะจดจำท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะแสดงหนทางเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในหมู่ลูกบราห์มินเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก หากลูกจดจำพ่อได้มากยิ่งขึ้นนั้นก็หมายความว่าลูกมีความรักต่อพ่อ พ่อพูดว่า จดจำฉันอย่างสม่ำเสมอ! จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ! สิ่งสร้างควรเพียงแก่จดจำพ่อผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น ไม่ควรจดจำสิ่งสร้างใดเลย ไม่มีผู้ใดในโลกรู้ว่าใครคือผู้สร้างและพวกเขาไม่ได้จดจำท่าน ชานยาสีจดจำธาตุนบราห์ม แต่นั่นเป็นสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างของทั้งหมดคือผู้เป็นหนึ่งเดียว สิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถเห็นด้วยดวงตาของลูกคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งที่ลูกไม่สามารถเห็นได้คือผู้สร้างผู้เป็นพ่อ มีภาพลักษณ์ของบราห์มา วิชาญ และซังการ์ แต่พวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ซ้างบนของรูปภาพที่باب่าได้บอกลูกให้ทำขึ้น ลูกต้องเขียนว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตรีมูรติ พระเจ้าชีวาพูด” แม้ว่าบางคนอาจเรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าพ่อสูงสุดได้ โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับชีพบบา ไม่ใช่ต่อร่างกาย พ่อ

ได้อธิบายว่า จงพิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ งานรับใช้ที่ลูกทำทั้งหมดขึ้นอยู่กับการที่ลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก เมื่อลูกมีความรักอย่างลึกซึ้งลูกจะทำงานรับใช้ของพ่ออย่างดีมาก และแล้วลูกจะได้ชื่อว่ามีชัยชนะ เมื่อไม่มีความรัก ลูกจะไม่ทำงานรับใช้ใดๆ และสถานภาพของลูกก็ลดลงไปเช่นกัน สถานภาพที่ลดลงหมายถึงลูกทำลายสถานภาพที่สูงของลูก อันที่จริงแล้วทุกสิ่งจะถูกทำลาย แต่สิ่งนี้ใช้ได้โดยเฉพาะกับการมีความรักหรือไม่รัก พ่อผู้สร้างคือผู้เดียวเท่านั้น มีการกล่าวกับท่านว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา (แฉนที) ลูกจะไม่เคยได้ยินวันเกิดของชางก้า ชื่อประชาบิดาบรรพบุรุษมาเป็นที่รู้จักกันดีเช่นกัน ไม่มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของวิษณุ แต่มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของศรีกฤษณะ ไม่มีใครรู้ว่าอะไรคือความแตกต่างระหว่างศรีกฤษณะและวิษณุ มนุษย์มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น มีสติปัญญาที่มีความรักและไม่มีความรักในบรรดาลูกๆเช่นกัน พ่อพูดว่า ธุรกิจทางจิตวิญญาณของลูกนี้ดีมาก ทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันและคืน เวลาช่วงเย็นระหว่างหกโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มนั้นกล่าวได้ว่าดี มีการจัดการชุมนุมทางจิตในตอนเช้าและตอนเย็น ในเวลา กลางคืนบรรยากาศไม่ดี ในเวลา กลางคืนดวงวิญญาณทั้งหลายเข้าไปสู่ความเงิบที่เรียกว่านอนหลับ แล้วพวกเขาตื่นในตอนเช้า มีการพูดว่า โอ จิตใจจดจ่อกันในตอนเช้าตรู่ ลูกๆ พ่ออธิบายว่า จดจำฉัน พ่อของลูก! เพียงเมื่อชีพบบาเข้ามาในร่างจึงสามารถพูดได้ว่า จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ว่า ลูกจดจำพ่อมากเพียงไรและลูกทำงานรับใช้ทางจิตมากเพียงใด ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคนว่า พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และท่านจะกลับมาสืบประสาธน์จากตโมประสาธน์ อัลลอยจะถูกขจัดออกไป มีเปอร์เซ็นต์ด้วยเช่นกันในการมีสติปัญญาที่มีความรัก ถ้าลูกไม่มีความรักต่อพ่อ จะต้องมีความรักต่อร่างกายของลูกเองหรือต่อเพื่อนและญาติมิตร ฯลฯ อย่างแน่นอน ถ้ามีความรักต่อพ่อลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ถ้าไม่มีความรักต่อพ่อลูกจะไม่ข้องแวะในงานรับใช้ สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบายกับใครบางคนถึงนัยสำคัญของอัลฟาและเบต้า พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า “โอ พระเจ้า! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด!” แต่พวกเขาไม่ได้รู้จักท่านเลย บาบามีได้อธิบายว่า แนนอนลูกต้องเขียน “พ่อสูงสุด ตรีมูรติพระเจ้าชีวาพูด” ที่ข้างบนของทุกรูปภาพ และก็จะไม่มีใครที่จะสามารถพูดอะไรเลย เวลานั้นลูกๆ กำลังเพาะต้นอ่อนของลูก จงแสดงหนทางนี้แก่ทุกคนเพื่อที่ว่าพวกเขาจะมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อและแล้วพวกเขาจึงไม่มีสติปัญญาที่มีความรัก ผู้คนได้กลับมามตโมประสาธน์อย่างที่สุด เพราะบาปของพวกเขายังคงเพิ่มขึ้นอยู่ต่อไป ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างมากมายมีความรักสำหรับพ่อ พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาของยุคทอง ถ้าสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในทิศทางอื่นลูกจะอยู่อย่างตโมประสาธน์ ถึงแม้ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก สิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาที่มีความรักคือการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเช่นนี้จะดูดซับความรู้และความเมตตาสำหรับผู้อื่นด้วยเช่นกัน โดยการบอกพวกเขาว่า: “จดจำพ่อและท่านจะกลับมามีชีวิต” เป็นสิ่งที่ง่ายตายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม เพียงลูกๆของท่านเท่านั้นที่พ่อให้มรดกของอำนาจในการปกครองของสวรรค์ ชีพบบาต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา กฤษณะ ราม ฯลฯ ทั้งหมดได้มาและไป ด้วยสิ่งนี้จึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขา พวกเขาจดจำชีพบบาด้วยเช่นกันเพราะท่านมาและให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พระเจ้ามาอย่างไรและให้มรดกอย่างไร? เขาทั้งหลายมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างที่สุด พวกเขาไม่แม้จะมีความฉลาดในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: ลูกเป็นคู่รักของพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ลูกได้เร่ร่อนไปอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครในบรรดาลูกได้พบพระเจ้า เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาในบาร์ตและได้ชี้หนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ศรีกฤษณะไม่ได้แสดงหนทางนี้ พ่อมาและสอนผู้คนชาวบาร์ตว่าจะมีความรักต่อพระเจ้าอย่างไร ท่านเพียงแค่ว่ามาในบาร์ตที่พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้านั้นอยู่สูงสุดเหนือทั้งหมด ชื่อของท่านคือชีวา เหตุนี้เองลูกจึงเขียนว่าวันเกิดของชีวามีค่าเช่นเพชร วันเกิดอื่นทั้งหมดนั้นไร้ค่าเช่นเปลือกหอย บางคนไม่พอใจเมื่อลูกเขียนเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อลูกเขียนว่า “พระเจ้าชีวาพูด” บนทุกรูปภาพลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย ลูกบางคนไม่เข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำดังนั้นจึงถูกรบกวน เจ้ามืดของมายาจะจู่โจมสติปัญญา ก่อนอื่นใดโดยตัดโยคะของสติปัญญาของพวกเขาไปจากพ่อ ด้วยสิ่งนี้พวกเขาจึงตกลงมาจากบนสุดลงไปล่างสุดอย่างสมบูรณ์ โยคะของสติปัญญาติดกับอยู่ในชีวิตที่มีร่างกายและนั่นจึงหมายความว่าดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่มีความรักต่อพ่อ ลูกต้องมีความรักต่อพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างและพิเศษสุด การมีความรักต่อชีวิตที่มีร่างกายเป็นการสูญเสีย ถ้าโยคะของสติปัญญาของลูกตัดขาดไป ลูกจะตกลงสู่พื้นอย่างสิ้นเชิง นี่คือการที่ลูกสร้างขึ้นให้คงอยู่ตลอดไปแต่ยังคงต้องมีการอธิบาย เมื่อสติปัญญาของบางคนไม่มีความรักก็เป็นราวกับว่าเขามีกลิ่นเหม็นของการติดกับอยู่ในนามและรูปของกันและกัน ไม่เช่นนั้นดวงวิญญาณนั้นก็ไม่ว่างเว้นอยู่ในการทำงานรับใช้ บาบามีได้อธิบายอย่างชัดเจนมากเมื่อวานนี้ว่า สิ่งหลักคือ: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมามีชัยชนะ ลูกถามพวกเขาว่า: “ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ชีวาหรือศรีกฤษณะ? ใครให้ความสุข? ชีวาคือผู้ที่ให้ความสุข ดังนั้นพวกท่านควรโหวต(vote) สำหรับท่าน ท่านคือผู้

เดียวที่ได้รับยกย่อง เวลานี้จึงให้คะแนนของพวกท่านแก่เราว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ” ผู้ที่โหวตสำหรับชีวิตจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก นี่คือการเลือกตั้งที่ยิ่งใหญ่ วิธีการที่ฉลาดเหล่านี้ทั้งหมดจะเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่เฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ที่ตลอดทั้งวัน ลูกบางคนบดบังซึ่งตั้งขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไป หนึ่งในที่พวกเขามีความรักและนาที่ต่อมาความรักของพวกเขาถูกตัดขาดไป พวกเขาบดบังซึ่งตั้ง พวกเขาหยุดมีการจดจำระลึกถึง เมื่อพวกเขาไม่พอใจ พวกเขาไม่แม้จะเขียนจดหมาย นั่นหมายความว่าพวกเขาไม่มีความรักใดเลย ดังนั้นบาบาก็จะไม่เขียนจดหมายถึงพวกเขาเช่นกันเป็นเวลา 6-8 เดือน บาบาคือความตายของความตายทั้งหมด ดารามราชก็อยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ถ้าลูกไม่มีเวลาที่จะจดจำพ่อ ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ในตอนเริ่มต้น บาบาก็บอกลูกเกี่ยวกับสถานภาพของลูกด้วยศิลปะวิธีอย่างมาก ลูกเหล่านั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป จึงต้องมีการสร้างลูกประจำขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง บาบาก็เฝ้าแต่ยกย่องผู้ที่ทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่จะกลายเป็นจักรพรรดิจะพูดว่าผู้ที่เทียบเท่ากับพวกเขาควรเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน ที่พวกเขาควรจะปกครองอาณาจักรเช่นพวกเราด้วย ราชารเรียกได้ว่าเป็น อันดัตตา (ผู้ประทานอาหาร) และแม่และพ่อ ที่นี่แม่คือจากัดอัมบา ลูกได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไร้ขีดจำกัดจากเธอ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงโดยการทำความเพียรพยายาม แต่แล้ววันลูกๆจะรู้ว่าแต่ละคนจะกลายเป็นอะไร เมื่อลูกทำงานรับใช้ พ่อจะจดจำลูก เหตุใดพ่อจะจดจำลูกเล่าหากลูกไม่ทำงานรับใช้? พ่อจดจำลูกๆ ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก บาบาก็อธิษฐานแล้วด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกสวมใส่สิ่งใดที่ได้รับมาจากผู้อื่น ลูกจะจดจำผู้นั้นอย่างแน่นอน เมื่อลูกได้รับทุกสิ่งจากคลังสมบัติของبابา ลูกจะจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้น บาบาก็แบ่งปันประสบการณ์ของท่านเอง มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกต้องไม่เก็บสิ่งของใดๆที่คนอื่นให้ลูกไว้ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีความรักที่แท้จริงในหัวใจต่อพ่อผู้เดียวที่พิเศษสุดที่ปราศจากร่าง มีความใส่ใจเสมอเพื่อที่ว่าไม่มีเงามืดของมายาสามารถจู่โจมสติปัญญาของลูก

2. อย่าบดบังซึ่งตั้งกับพ่อ เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และทำให้อนาคตของลูกสูงส่ง อย่าเก็บสิ่งใดที่ผู้อื่นให้แก่ลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและเป็นอิสระจากอุปสรรค และทำให้ป้อมปราการแข็งแรงโดยการใช่วิธีการของความสะอาด

เพื่อที่ทุกดวงวิญญาณจะกลับมามีชัยชนะและเป็นอิสระจากอุปสรรคในป้อมปราการนี้ จงมีโปรแกรมสำหรับโยคะทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันโดยเฉพาะ และแล้วจะไม่มีใครสามารถตัดสายสัมพันธ์นี้ได้ ถึงแม้ว่าลูกยังเพิ่มการทำงานรับใช้ต่อไป มายาก็จะยิ่งพยายามทำให้ลูกเป็นของเธอก็ตาม ดังนั้นเช่นที่ลูกมีความสะอาดเมื่อใดก็ตามที่ลูกเริ่มงานใด ในทำนองเดียวกัน ลูกทั้งหมดดวงวิญญาณที่สูงส่งควรมีความคิดที่บริสุทธิ์เดียวของการมีชัยชนะ โดยการที่ลูกใช้วิธีการของความสะอาดนี้ ป้อมปราการจะกลับมาแข็งแรง

คติพจน์: ผลทันทีและใช้ได้จริงจากการทำงานรับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำและยุกติยุก (yuktiyukt) คือความสุข

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

วัฒนธรรมอันดับหนึ่งของครอบครัวบราห์มินคือวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงาม วัฒนธรรมบราห์มินนี้ควรปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของทุกคนและในพฤติกรรมของพวกเขา บราห์มินทุกคนควรมีในขณะติดต่อกับผู้อื่น ไม่ว่าใครจะเป็นอย่างไรก็ตาม อย่าได้ละทิ้งวัฒนธรรมบราห์มินของลูก และลูกจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปิดเผยพระเจ้าอย่างง่ายดาย